

9-A

PROFETEN DANIELS MISFORSTÅELSE

En skulle kanskje tro at vi etter hele ni studier i Daniels åttende kapittel hadde klart å komme oss gjennom dets innhold, men nei! Det gjenstår fortsatt et par detaljer som vi ikke kan forstå noe særlig av før vi går videre til Daniels niende kapittel. Studiet hittil har dreid seg om å finne ut *hvem* det nye hornet i Daniels åttende kapittel er. Deretter tok vi for oss vers 12 som sier: **“Det reiste seg mot Gud og opprettet en gudsdyrkelse i strid med det daglige [offer]. Hornet kastet sannheten til jorden og hadde fremgang i alt det tok seg fore.”**

I vår vandring gjennom helligdommen fra det ene inventaret til det andre, har vi sett hva **Satan** har gjort. Med god hjelp av **Romerriket** og **Pavemakten** som ble symbolisert ved det nye hornet nevnt i Daniels 8. kapittel, er **gudsdyrkelsen** blitt **satt i et annet system. Et system som slett ikke stemmer overens** med **Sannheten** slik den ble representert ved helligdommens symbolikk. Ikke med Forgården, Det Hellige og heller ikke med Det Aller Helligste. Men *historien* viser at i 1844 skulle det skje en markant endring i så måte. Sannheten, slik den ble symbolisert i helligdommens symbolikk og gudsdyrkelse, fremstod da igjen i et knippe som et samlet *hele*.

1. **Hvordan ble profeten Daniel gjort kjent med at en slik gjenopprettelse kom til å finne sted? Dan 8:13-14 (GT 997)**

Svar: “Så hørte jeg en av de _____ tale, og en annen hellig spurte ham som talte:
" _____ gjelder _____ om det _____ offer og den _____ synd, og _____ skal _____ og _____ bli _____ til å tråkkes _____?" Han sa til meg:
"Inntil det er _____ kvelder og morgener. _____ skal _____ få sin _____.”

Merk! Daniel fikk bare vite *hvor lenge* effekten av “den ødeleggende synd” skulle få vare og følgelig *hvor lenge* “helligdom og gudsdyrkelse” skulle “bli overgitt til å tråkkes ned.” Tidsperioden skulle strekke seg over “to tusen tre hundre kvelder og morgener.” Men det ble ikke gitt noe *utgangspunkt* for når denne tidsperioden skulle starte. Da kunne Daniel heller ikke regne ut når tidsperioden *utløp*. Da skulle jo “helligdommen igjen få sin rett.”

2. **a) Hvilken indikasjon fikk Daniel som røpte at de 2300 kvelder og morgener nok ikke dreide seg om vanlige døgn á 24 timer? Dan 8:26 (GT 997) b) Hvordan reagerte Daniel på denne informasjonen? Dan 8:27 (GT 997)**

Svar a): “Det er _____, dette synet om kvelder og morgener som her er fortalt. Du skal gjemme på synet, for det gjelder en _____.”

Svar b): “Jeg, Daniel, var _____ i _____ dager. Så stod jeg opp og gjorde min

tjeneste hos kongen. Jeg var _____ av _____ og forstod det _____.”

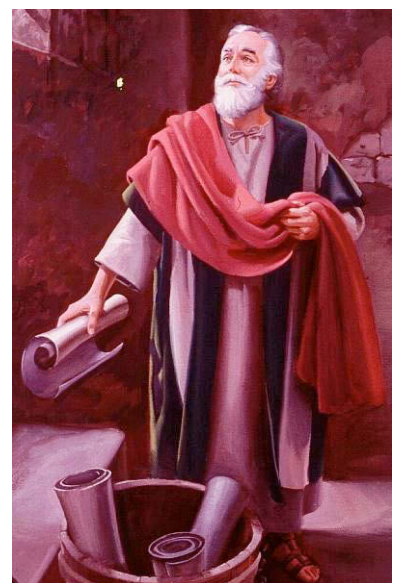
Merk! Informasjonen om at denne tidsperioden dreide seg om “en fjern framtid,” gjorde at Daniel ble syk. Han ante derfor sannsynligvis at tidsprofetien ikke dreide seg om vanlige døgn, men om 2300 år fram i tid. Vi har sett dette profetiske: 1 dag = 1 år prinsippet før — da vi tok for oss tidsprofetien nevnt i Dan 7:25 (GT 996). (Se studiehefte 7 C. Side 9, under punkt 24).

3. **a) Hvem var konge da synet i Daniels 8. kapittel ble gitt? Dan 8:1 (GT 996) b) Hvem var konge da synet i Daniels 9. kapittel ble gitt? Dan 9:1 (GT 997)**

Svar a): “I det _____ var konge, [ca. 550 f.Kr.] fikk jeg, Daniel, et _____; det kom en tid etter det forrige.”

Svar b): “I det _____, sønn av Xerxes, var konge [ca. 538 f.Kr.] — han var av _____ ætt og var blitt konge over kaldeerriket —”

Merk! Det gikk ca. 12 år mellom synet i Daniel 8 og synet i kapittel 9. Vi la merke til at Daniel ble syk i flere dager på grunn av informasjonen om at “helligdom og gudsdyrkelse” skulle “bli overgitt til å tråkkes ned” over et tidsrom på “to tusen tre hundre kvelder og morgener.” — Et tidsrom som siktet til “en fjern fremtid.” Det er ikke vanskelig å forstå hvorfor disse opplysningene gikk så hardt inn på Daniel. Han forstod simpelthen ikke hvordan en skulle harmonere *dette* med *tidligere informasjon* gitt av Gud gjennom profeten Jeremia angående Jerusalems ruiner. **Se Dan 9:2 (GT 997):**

“I hans [Dareios] første regjeringsår _____ jeg, Daniel, i _____ og la merke til _____ etter Herrens ord til _____ skulle ligge

i _____; det var _____.” [Altså: — Ikke en fjern fremtid!]

4. **Hva hadde Jeremia skrevet i denne forbindelse? a) Jer 25:11-12 (GT 872) b) Jer 29:10-11 (GT 877)**

Svar a): “Hele dette landet skal synke i _____ og bli til ørken, og folkeslagene her skal trelle under babylonerkongen i _____. Men når sytti år er _____, vil jeg kreve kongen i Babylonia og hele folket der til _____ for deres misgjerning, lyder ordet fra _____.”

Svar b): “Så sier Herren: Når _____ er _____ for Babylonia, skal jeg se til dere. Jeg vil gjøre det jeg har _____, og føre dere tilbake til dette sted. For jeg vet hvilke _____ jeg har med dere, sier Herren, _____ og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere _____ og _____.”

Merk! Hvordan “fredstanker” om “fremtid og håp” kunne samkjøres med en “fjern fremtid” på 2300 år da “helligdom og gudsdyrkelse” skulle “bli overgitt til å tråkkes ned,” var ikke lett for Daniel å begripe! Med bakgrunn i Guds løfter gitt gjennom Jeremia, trodde han at

tiden snart måtte være inne til at jødene skulle få vende tilbake til Jerusalem og gjenreise byen og helligdommen som begge lå i ruiner. Men etter opplysningene han hadde fått 12 år tidligere, så det faktisk ut som at Gud hadde ombestemt seg!

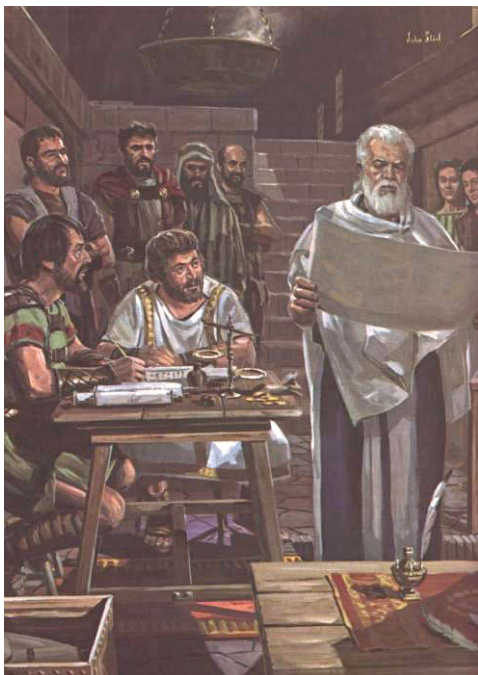
5. Hva bestemte Daniel seg for å gjøre — for om mulig å få Gud til å endre sine “reviderte” planer? Dan 9:3-5 (GT 998)

Svar: “Jeg vendte meg til Herren Gud for å _____ ham i _____ .
Jeg fastet, kledde meg i _____ og strødde _____ på hodet. Jeg _____ til Herren min Gud, bekjente _____ og sa: "Å Herre, du store og forferdelige Gud, som holder din pakt og viser miskunn mot dem som _____ og holder _____ ! _____ har _____ og handlet _____ , vært ugudelige og _____ ; _____ har veket av fra _____ og _____ .”

Merk! I all ydmykhet henvendte Daniel seg til Gud i bønn. Han fremstilte ikke seg selv som noe bedre enn sine landsmenn. Det er så vanlig for oss mennesker å skylde på andre eller på omstendigheter! Slik var ikke Daniel! Han identifiserte seg totalt med sitt folk og sa: “Vi har syndet.” “Vi har veket av fra dine bud og lover.”

6. Hvilke grunner hadde Daniel til å tro at det kunne nytte å ydmyke seg for Gud i anger, og samtidig bekjenne sin egen og folkets synd? a) 2 Krøn 7:14 (GT 473) b) Jer 18:5-8 (GT 863)

Svar a): “ _____ da dette folket som mitt navn er nevnt over, _____ seg og _____ , _____ meg og _____ fra sin _____ ferd, _____ vil jeg høre i himmelen, _____ folkets synder og _____ deres _____ .”

Svar b): “Da kom Herrens ord til meg, og det lød så: Skulle ikke _____ kunne gjøre med dere, Israels ætt, _____ denne pottemakeren gjør med leiren? lyder ordet fra _____ . Som leiren i pottemakerens hånd, slik er _____ i min hånd, Israels ætt. Snart _____ jeg et _____ og rike med å rykke _____ og rive _____ og legge _____ . Men _____ det folket jeg har truet, _____ sin _____ , _____ jeg mitt forsett og _____ det for det _____ som jeg hadde _____ å gjøre mot det.”

Merk! Det var forsøket verd! Kanskje Gud ville endre sitt forsett og gå tilbake til sin opprinnelige plan om gjenreisning etter 70 år (som var ved å løpe ut), i stedet for å vente til “en fjern fremtid.”

7. Hvilken synd er den neste i rekken av dem Daniel bekjente for Herren? Dan 9:6-9 (GT 998)

Svar: “ _____ har _____ på dine tjenere _____ som talte i ditt navn til våre konger, våre høvdinger og fedre, og til _____ folket i landet. Din er retten, Herre, og vår er _____; slik er det i dag med Judas menn og Jerusalems innbyggere og hele Israel, både de som er nær, og de som er langt borte, i _____ de land du drev dem bort til fordi de hadde vært _____ mot deg. Ja, Herre, _____ må skamme oss, _____ og våre _____, våre _____ og våre fedre, som har _____ mot deg. Hos Herren vår Gud er _____ og _____, enda vi har satt oss opp _____ ham.”

Merk! Vi gjør vel i å huske på den vekt som er tillagt det å høre etter når Gud taler gjennom sine *profeter* i Bibelen. Det faktum at vi lever i nytestamentlig tid gjør ikke dette noe mindre viktig for oss. Vi husker jo hvordan Jesus bebredet sine disipler fordi de var så trege til å tro alt det profetene hadde sagt. Legg merke til følgende oppfordring i denne sammenheng. **Se 2 Krøn 20:20 (GT 485):**

“Morgenen etter brøt de tidlig opp og drog ut til Tekoa-ødemarken. Med det samme de drog ut, trådte _____ fram og sa: " _____ på _____, dere menn fra Juda og Jerusalem! _____ på Herren deres _____, _____ skal dere holde _____! _____ på hans _____, _____ skal dere ha _____ med dere!”

8. Hadde Gud advart isralittene om konsekvensene av å være troløse på de måtene Daniel nevnte i sin bekjennelses bønn? 5 Mos 28:15.36.52 (GT 220)

Svar: “ _____ du _____ vil _____ Herren din Gud, og ikke legger vinn på å leve etter _____ hans _____ og forskrifter som jeg gir deg i dag, skal alle disse _____ komme over deg og nå deg: (v. 36) Både deg og den kongen du setter over deg, vil Herren _____ til et folk som verken du eller dine fedre har kjent, ... (v. 52) De _____ deg i alle dine _____, inntil de høye festningsmurene som du setter din lit til, _____”

Merk! Sannheten i disse ord hadde Daniel og hans folk fått merke til fulle da babylonerne kom og gjorde *akkurat* det Gud hadde sagt.

9. Hva hadde profetene lagt fram for folket på Guds vegne — uten ønsket resultat? Dan 9:10-12 (GT 998)

Svar: “ _____ hørte _____ på Herren vår Gud og levde ikke etter _____, som han la fram for oss ved sine tjenere _____. Hele Israel brøt din _____, vendte seg _____ og hørte ikke på deg. _____ kom den over oss, den _____ som Gud sverget at han ville sende, og som det er skrevet om i _____ tjener _____ lov. For vi hadde _____ mot ham.

Han holdt sine ord som han hadde talt _____ oss og mot de styresmenn som rådde over oss. _____ førte over oss en _____ så _____ at det ikke fins et sted under himmelen hvor det har hendt noe slikt som i _____.”

Merk! Skjebnen som rammet det gamle Jerusalem var på mange måter et forbilde på den ødeleggelsen som til slutt vil ramme hele kloden — av samme grunn.

10. Hvordan beskriver profeten Jesaja jordens ødeleggelse og grunnen til den? Jes 24:5-6.13.19-20 (GT 779)

Svar: “_____ er blitt _____ av _____ som bor på den; for de har _____, satt forskrifter til side og _____ den _____ skal _____ fortære hele _____; de som bor på den, må bøte for sin _____.”

blir menneskene _____ på jorden, det blir ikke _____ tilbake. (v. 13)

For blant folkene på _____ skal det bli som når en _____ oliven, eller sanker druer som er igjen når vinhøsten er _____.

(v. 19) _____ og revner, jorden _____ og knaker, jorden _____ og _____.

Jorden _____ som en drukken mann og _____ som vaktmannens skur. _____ ligger _____ på den, den faller og _____ seg _____.”

Merk! Jesus kommenterte også ødeleggelsen som vil ramme hele kloden før sin gjenkomst. Han bemerket de *lovløse* tilstander som da vil herske. **Se Matt 24:12 (NT 33):**

“Og fordi _____ tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste.”

11. Vi leste nettopp at vår syndtyngede jord klode “faller og reiser seg ikke mer.” Men den “begrensede evigheten” skal erstattes av en ny som er ubegrenset! Hvordan beskrives den og hva gjør Gud i den forbindelse? Jes 65:17-19 (GT 833)

Svar: “Se, jeg _____ en _____ himmel og en _____. Ingen skal minnes det som var, ingen skal tenke på det mer. Ja, _____ og fryd dere til _____ tid over det som jeg skaper! For jeg _____ om til en _____ by, og de som bor der, vil jeg gjøre til et _____ folk. Jeg vil _____ meg over Jerusalem og _____ meg over mitt folk. _____ skal det høres _____ eller klageskrik i _____.”

Merk! I den engelske NIV bibeloversettelsen får vi et innblikk i hvordan Guds glede over

sitt folk vil komme til uttrykk: “The LORD your God is with you, he is mighty to save. He will take great delight in you, he will quiet you with his love, he will *rejoice over you with singing*.” (Sef 3:17 NIV). “Han vil *juble* over deg med *sang!*”

12. Hvordan erkjente Daniel at det hadde gått slik Gud hadde varslet gjennom Moses? Dan 9:13-14 (GT 998)

Svar: “Etter det som står _____ i _____ lov, kom all denne ulykken over oss. Men _____ ikke å vinne Herren vår Guds velvilje; _____ vendte ikke _____ fra våre misgjerninger og aktet ikke på _____. Derfor hadde Herren stadig _____ for øye og lot den komme over oss. For Herren vår Gud er _____ i alt han gjør, men vi hørte ikke på _____.”

Merk! Daniel bekjente at folket hadde unnlatt å vende om til tross for alle ulykkene som hadde rammet dem. Han tenkte kanskje at Gud derfor var i sin fulle rett å utsette gjenreisningen av byen og helligdommen. Han kjente til betingelsen nevnt i **Ord 28:13 (GT 725):**

“Den som _____ sine _____, går det ikke vel; den som bekjenner sin synd _____ seg _____ den, han finner _____.”

12. Hva ba Daniel om — etter sin ydmyke bekjennelse, og etter å ha gitt uttrykk for sin egen og folkets uverdighet? Dan 9:15-16 (GT 998)

Svar: “Og nå, Herre vår Gud, _____ som førte ditt folk _____ av _____ med _____ hånd og har vunnet deg et navn, slik det er i dag, _____ har _____ og vært _____. Herre, du som har gjort så mange _____, vend _____ og harmen _____ fra din by _____, fra ditt

hellige _____! Fordi _____ har _____, og våre fedre har handlet ille, er Jerusalem og ditt folk blitt til _____ for alle dem som bor _____ oss.”

Merk! Daniel minnet Gud om de *frelsesgjerninger* han hadde gjort for sitt folk da han førte dem ut av egyptisk fangenskap. Når Daniel i denne sammenheng ber Herren om å vende sin vrede og harme bort fra Jerusalem og tempelhøyden, ber han Gud indirekte om å føre sitt folk ut av det *babylonske fangenskap*. Slik situasjonen var da han ba, ble hans folk spottet på grunn av sitt fangenskap. Fikk de vende tilbake til Israel, ville denne spottingen opphøre.

13. Hvordan presiserte Daniel sitt egentlige ønske i sin bønn? Dan 9:17-19 (GT 998)

Svar: “_____ nå, vår Gud, hva din tjener _____ og bønnfaller deg om, og la ditt ansikt lyse over din _____ — for din egen skyld, Herre. Min Gud, vend ditt øre hit og hør, lukk opp dine øyne og se våre _____ og _____ som ditt navn er nevnt over. For det er ikke i tillit til _____ rettferdige gjerninger at

vi bærer våre _____ bønner fram for deg, men i tillit til din store barmhjertighet. Herre, hør! Herre, tilgi! Herre, gi akt på vår bønn! Grip inn, _____ — for din egen skyld, min Gud! For ditt navn er nevnt over din _____ og ditt _____”

Merk! Daniel ba Gud om å legge merke til *ruinene* etter sin ødelagte *helligdom*, og om å gripe inn *uten å dryge!* Å måtte vente i 2300 år før Gud igjen lot sin *raserte helligdom* komme til sin rett igjen, var etter Daniels skjønn *alt* for lenge! Daniel visste ikke at han hadde *misforstått* synet hvor engelen Gabriel hadde gitt ham de opplysninger vi har sett i **Dan 8:14.26 (GT 997):**

“... Inntil det er gått _____ kvelder og morgener. _____ skal helligdommen igjen få sin rett. ... (v. 26) Det er _____, dette synet om kvelder og morgener som her er fortalt. Du skal gjemme på synet, for det gjelder en _____ fremtid.”

14. Gikk det lang tid før Gud sendte Gabriel tilbake til Daniel for å rydde opp i profetens misforståelse? Dan 9:20-23 (GT 998)

Svar: “_____ jeg _____ talte og _____ og bekjente min egen og mitt folk Israels synd og bar fram for Herren min Gud en inderlig _____ for min Guds hellige fjell, ja, mens jeg ennå holdt på å _____, kom _____, den mannen jeg tidligere hadde sett i synet [i Daniel kapittel 8], og _____ helt bort til meg. Det var ved tiden for kveldsofferet. Han ville _____ meg og sa: "Daniel, nå er jeg kommet for å gi deg _____ . Da du begynte å be, gikk det ut et ord, og jeg er kommet for å fortelle deg det; for du er _____ av Gud. Så merk deg ordet og gi _____ på synet.”

Merk! Nei, denne gangen gikk det ikke lang tid før Gud sendte Gabriel for å rydde opp i Daniels misforståelse! Gabriel forsikret Daniel om at Gud elsket ham, og henviste til synet som han tidligere hadde bedt Daniel om å “gjemme” på. Tiden var kommet da den kjære Daniel skulle få lære noe nytt. Han skulle få “full innsikt.” Nå skulle Daniel hente synet fram i hukommelsen og “gi akt” på det.

15. Hvilken ny tidsramme ble Daniel gjort kjent med, og hva skulle skje i løpet av denne nye tidsperioden? Dan 9:24 (GT 998)

Svar: “_____ uker er *fastsatt* [i grunnteksten: *Avkappet*] for ditt folk og din hellige by, til _____ har nådd sitt _____ og synden tar slutt. Da blir skylden strøket ut, det kommer en _____, profetenes syner blir _____, og Det _____ blir _____.”

Merk! Når grunnteksten sier at denne nye tidsperioden på “sytti uker”

er et “*avkapp*” (der det i vår Bibel står: *fastsatt*), er det naturlig å anta at denne er kappet av fra tidsperioden først nevnt i Dan 8:14. I Bibeloversettelsen fra 1988 sier fotnoten til Dan 9:24 at *hver uke* i denne 70 ukers perioden dreier seg om segmenter á *sju år*. Dette betyr følgelig at de sytti ukene dreier seg om **490 år**. (1 dag = 1 år). I Dan 9:25 ser vi at “*avkappet*” er selve innledningen, slik at det gjenstår 1810 år etter at “*avkappet*” er utløpt.

16. **Bibeloversettelsen fra 1978 bærer dessverre tydelig preg av oversettere som favoriserte Preterismen og Futurismen som vi leste om i studie 8 F. Dette kommer klart til uttrykk i gjengivelsen av Dan 9:25. Vi har derfor valgt å bruke 1988 oversettelsen, utgitt av Norsk Bibel, for dette verset i Daniels niende kapittel. Dan 9:25 blir her gjengitt slik, (inkludert fotnote):**

“Du skal vite og forstå: **Fra den tid et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem**, inntil en **Salvet***, en Fyrste, står fram, skal det gå sju uker [7 x 7 = 49 år] og [+] sekstio uker [62 x 7 = 434 år]. Det skal settes i stand og oppbygges med gater og vollgraver, men under tidenes trengsel.”

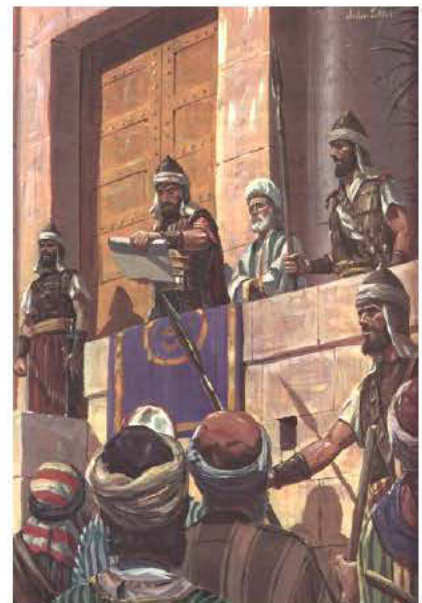
*** Messias, Kristus.**

Merk! Her ser vi at startskuddet for de 490 år, (og følgelig for de 2300 år som de er kappet av fra), skulle være: “*Fra den tid et ord går ut om å gjenreise og ombygge Jerusalem.*” Vi skal se nærmere på de to andre tidsangivelsene nevnt i dette verset angående de 49 og 434 år i studie 9-C. Samlet skulle disse to deltidspersoder lede opp til tidspunktet da Messias, dvs. Kristus står fram — en svært spennende detalj som vi også skal se nærmere på i studie 9-C!

17. **I alt hvor mange befalinger ble gitt i forbindelse med gjenoppbyggingen av Jerusalem og templet der? Esra 6:14-15 (GT 511)**

Svar: “Jødernes eldste fortsatte å _____ og hadde god _____, mens profeten Haggai og Sakarja, sønnesønnen til Iddo, satte _____ i dem med profetordene sine. De fullførte _____ slik Israels Gud hadde befalt, og _____ fra perserkongene [1] _____, [2] _____ og [3] _____ stod _____ den tredje dagen i måneden adar i det sjette året [2] _____ var konge.”

Merk! Det ble gitt i alt *tre* befalinger av tre forskjellige persiske regenter når det gjaldt gjenoppbyggingen av templet og byen Jerusalem. Det tok i alt *to* befalinger fra de to regentene Kyros og Dareios, før *templet* stod ferdig. Men ingen av disse to befalingene kan brukes som startskudd til de 490 år. *Byen Jerusalem* lå nemlig fortsatt i ruiner etter at disse to første befalinger var gitt. Den *tredje* befalingen v/kong Artaxerxes sørget til slutt for at man for alvor tok fatt på gjenreisningen av selve *byen* slik engelen Gabriel spesifiserte. Denne gjenreisningen fant sted under ledelse av Nehemja. Derfor må vi ta vårt utgangspunkt i året **457 f.Kr.** *da*

denne befalingen ble utstedt. Mer om beregningen av dette startskudd-året i studie 9-C, foruten en del andre detaljer i denne forbindelse!

